

Arrest

nr. 281 532 van 7 december 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 juli 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 1 juli 2022 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat R. JESSEN en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 15 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 23 juni 2022 diende hij een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf op grond van het *“Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan”* (verder genoemd: het Uitvoeringsbesluit).

1.3. Deze aanvraag werd op 1 juli 2022 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“Mijnheer

[...]

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet), artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend om de volgende redenen:

Op 15/03/2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Op 23/06/2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

In het kader van deze aanvraag legde u volgende documenten voor: een Oekraïense permanente verblijfsvergunning, afgeleverd op 20/09/2012, een Armeense huwelijksakte en een Armeens paspoort, geldig van 26/12/2009 tot 26/12/2019.

Artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt dat de lidstaten dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toepassen op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

Om na te gaan of u in staat bent in veilige en duurzame omstandigheden naar uw land van oorsprong terug te kunnen keren, werd u op 23/06/2022 door de DVZ gehoord.

Tijdens dit gehoor verklaarde u dat u in Yerevan, Armenië bent geboren. U verklaarde dat u vanaf uw geboorte tot in 1994 in Yerevan heeft gewoond. U verklaarde dat u in 1994 naar Rusland trok en u vervolgens in 1996 naar Oekraïne bent gegaan, regio Kiev. U verklaarde dat u vanaf 2000 tot 2022 in Kiev, Oekraïne verbleef. U verklaarde dat u sinds maart 2022 in Lommel, België verblijft. U verklaarde dat u uw technische school heeft afgerond en u arbeider bent. U verklaarde dat u in Armenië een communicatiefunctie had en u in Oekraïne werkte in een fabriek met stenen. U vertelde dat u wettelijk gehuwd bent op 12/11/1980 te Leninakan, Armenië met mevrouw P. T., met Armeense nationaliteit. U legde hier de huwelijksakte van voor. Uit opzoeking in de gegevensdatabank blijkt dat uw echtgenote op 23/06/2022 een aanvraag tijdelijke bescherming deed en eveneens het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 57/30, § 1, van de wet en naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. U verklaarde dat u één zoon heeft, P. G., met Armeense nationaliteit. U verklaarde dat hij in Frankrijk verblijft om er tijdelijke bescherming aan te vragen. U verklaarde dat uw zoon er leeft met zijn familie en u niet weet of zij naar België zullen komen of u naar Frankrijk zal gaan, aangezien het moeilijk is zonder de kinderen. U verklaarde dat u een dochter heeft, P. L. met Armeense nationaliteit. U verklaarde dat ze naar België kwam met u, maar ze besloten had om terug te keren naar Armenië. U verklaarde dat uw zus P. K. overleed in 2000. U verklaarde dat uw beide ouders reeds overleden zijn. U verklaarde dat uw Armeens paspoort vervallen is en u geen nieuw paspoort nodig had omdat u een permanente verblijfsvergunning had in Oekraïne. U verklaarde dat u uw originele documenten verbrand heeft en u enkel de kopieën van uw documenten meenam. U verklaarde dat, eens de bombardementen in Oekraïne aan de gang waren, u niet meer naar uw werk kon gaan om uw originele documenten op te halen. U verklaarde dat ze in een kluis lagen maar het gebouw vernietigd was en de kluis verloren was en uw paspoort en uw permanente verblijfsvergunning alsook uw werkdocumenten in de kluis lagen. U verklaarde dat u in Armenië geen plaats heeft om te verblijven en u er niemand meer heeft, alleen uw dochter die is teruggegaan. U verklaarde dat uw dochter hulp heeft gekregen van België om terug te keren naar Armenië. Op de vraag of er nog redenen zijn die u tegenhouden om terug te gaan naar Armenië, behalve het feit dat u er geen verblijf heeft, antwoordde u dat u er gewoon geen plaats heeft om te verblijven en u er geen werk heeft.

U verklaarde dat uw kleinkinderen geboren zijn in Oekraïne en uw zoon een permanente verblijfvergunning kreeg en u op basis daarvan ook een permanente verblijfsvergunning kreeg. U verklaarde dat uw kleinkinderen geboren zijn in 2009 en in 2018. Op de vraag op welke manier u legaal in Oekraïne kon verblijven sinds 1996, antwoordde u dat u elke drie maanden een stempel kon gaan halen in uw paspoort om uw verblijf te verlengen. U verklaarde dat u al die jaren om de drie maanden een stempel bent gaan halen. U verklaarde dat u soms, wanneer u aan het werk was, een document kreeg voor een jaar te werken en wanneer dit niet het geval was, u een stempel ging halen. U verklaarde dat uw echtgenote geen permanente verblijfsvergunning heeft in Oekraïne omdat er andere prioriteiten waren en jullie andere zaken in orde moesten maken zoals andere administratie. U verklaarde dat ze toch enkel thuis blijft en ze dit niet echt nodig had. U verklaarde dat jullie voor elk document moesten betalen, dat jullie meer documenten moesten krijgen van Armenië en er bepaalde documenten waren die moeilijk te verkrijgen waren en jullie daarvoor moesten betalen. U verklaarde dat uw echtgenote ook terug moest naar Armenië voor drie maanden, om dan terug naar Oekraïne te gaan voor de nieuwe stempel. U verklaarde dat dit anders was dan bij u en u elke drie maanden naar de immigratiedienst ging en zij dit verlengden voor u. U verklaarde dat dit niet dragelijk was voor uw echtgenote omdat ze het niet voor iedereen deden en de wet anders was. U verklaarde dat u werkte in Oekraïne en u een registratie kreeg net omdat u er werkte en uw echtgenote niet. U verklaarde dat het problematisch was om de documenten te verkrijgen. U verklaarde dat u voor de laatste keer terugkeerde naar Armenië in 2017, voor ongeveer 1 maand, om er uw appartement te verkopen. U verklaarde dat u daarvoor terugging naar Armenië in 2006 alsook in 2000 toen uw zus overleed. U verklaarde dat u niet vaak terugkeerde omwille van financiële redenen.

Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen enkele verklaring gaf of bewijzen voorlegde waaruit blijkt dat u niet in veilige omstandigheden kan terugkeren naar Armenië. U verklaarde, zoals eerder vermeld, dat u 2017 terugkeerde voor een maand om er uw appartement te verkopen. Noch uit uw administratief dossier, noch uit de documenten die u tijdens het indienen van uw aanvraag voorlegde, kan aldus enig bewijs worden teruggevonden dat aantoonde dat u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van oorsprong.

U maakt bijgevolg niet aannemelijk niet in veilige omstandigheden te kunnen terugkeren naar Armenië.

Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen verklaringen gaf waarom u niet in duurzame omstandigheden zou kunnen terugkeren naar Armenië. We wijzen er op dat u op heden een volwassen man van 62 jaar bent die het overgrote deel van zijn leven in Armenië heeft doorgebracht en niet in Oekraïne. U beheerst de officiële landstaal, volgde er studies, huwde er, kreeg er twee kinderen, woonde en werkte er. U verklaarde dat u in 1996 reeds naar Oekraïne vertrok. We merken echter op dat uw Oekraïense permanente verblijfskaart werd afgeleverd op 20/09/2012 en u geen bewijzen voorlegde van legaal verblijf in Oekraïne tussen 1996 en 2012. Bovendien verklaarde u, zoals eerder vermeld, dat u in 2037 terugkeerde naar Armenië voor een maand om er uw appartement te verkopen. U verklaarde, zoals eerder vermeld, dat uw dochter is teruggekeerd naar Armenië. Bijgevolg kan enkel vastgesteld worden dat u nog steeds sociale, familiale en culturele banden heeft met uw land van oorsprong U bent een volwassen man die het overgrote deel van zijn leven doorbracht in het land van oorsprong en van wie er redelijkerwijze kan verwacht worden dat u er over een netwerk beschikt dat u in staat stelt om er in duurzame omstandigheden naar terug te keren. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen aangewend worden om u op duurzame wijze in Armenië te hervestigen.*

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u in het kader van deze aanvraag niet op het eerste zicht aannemelijk dat u niet in staat bent om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382,

Gelet op het feit dat uw verzoek om internationale bescherming op heden nog steeds in onderzoek is, wordt u geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij in de synthesememorie uiteenzet als volgt:

“EERSTE EN ENIG MIDDEL:

de artikelen 57/29 §1 en 57/30 §1 t.e.m. 48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'Vreemdelingenwet'); artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382; de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

Artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 luidt als volgt:

“De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.”

De bestreden beslissing stelt onterecht dat dient te worden vastgesteld dat verzoeker doorheen zijn verklaringen niet op het eerste zicht aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet in staat is om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar zijn land van herkomst zoals bedoeld in artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382.

In de mededeling van de commissie over operationele richtsnoeren voor de uitvoering van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (2022/C 126 I/01) wordt er geantwoord op de vraag wat precies wordt bedoeld met “niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren” in artikel 2, leden 2 en 3, van het besluit van de Raad.

Men stelt hierin het volgende:

“Krachtens artikel 2, lid 2, van het besluit van de Raad moeten de lidstaten het besluit of de passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toepassen op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren. In artikel 2, lid 3, wordt bepaald dat de lidstaten dit besluit ook kunnen toepassen op andere personen, onder wie staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne, die legaal in Oekraïne verbleven en die niet in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong kunnen terugkeren.

Terugkeer naar het land of de regio van oorsprong in veilige en duurzame omstandigheden is niet gedefinieerd in Richtlijn 2001/55/EG of in het besluit van de Raad. Volgens de Commissie gaat het om een in de richtlijn opgenomen begrip sui generis.

De verwijzing naar het onvermogen om in veilige en duurzame omstandigheden naar het land of de regio van oorsprong terug te keren, moet worden gelezen in het licht van artikel 2, punt c), van Richtlijn 2001/55/EG, dat specifiek verwijst naar situaties van gewapend conflict of inheems geweld en een ernstig risico van systematische of algemene schendingen van de mensenrechten in het land van oorsprong. Daarnaast wordt in artikel 6, lid 2, van Richtlijn 2011/55/EG bepaald dat de tijdelijke bescherming slechts kan worden beëindigd indien de situatie in het land van oorsprong van de begunstigten van tijdelijke bescherming zodanig is dat een veilige en duurzame terugkeer van degenen die tijdelijke bescherming genieten, mogelijk is, met eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden en de verplichtingen van de lidstaten inzake non-refoulement.

In dit verband kan het onvermogen om “in veilige omstandigheden terug te keren” bijvoorbeeld voortvloeien uit een duidelijk risico voor de veiligheid van de betrokkene, situaties van gewapend conflict of endemisch geweld, gedocumenteerde risico's op vervolging of andere onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Wil de terugkeer “duurzaam” zijn, dan moet de betrokkene in zijn of haar land of regio van oorsprong actieve rechten kunnen genieten, zodat hij of zij vooruitzichten heeft dat aldaar in zijn of haar basisbehoeften zal worden voorzien en hij of zij in de samenleving kan integreren.

Om te bepalen of de terugkeer "in veilige en duurzame omstandigheden" plaatsvindt, moeten de lidstaten zich baseren op de algemene situatie in het land of de regio van oorsprong. Niettemin moet de betrokkene op individueel niveau kunnen bewijzen of een begin van bewijs kunnen leveren dat hij of zij niet in staat is om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar zijn of haar land of regio van oorsprong. In dat verband moeten de lidstaten rekening houden met de vraag of de betrokkene nog steeds een betekenisvolle band heeft met zijn of haar land van oorsprong, bijvoorbeeld rekening houdend met de tijd die hij of zij in Oekraïne heeft verbleven dan wel familie in zijn/haar land van oorsprong. Ook moet terdege rekening worden gehouden met de bijzondere behoeften van kwetsbare personen en kinderen, met name niet-begeleide minderjarigen en wezen; hierbij moet het belang van het kind vooropstaan."

Men kan dus stellen dat de omstandigheden "duurzaam" zijn indien de betrokkene in het land van herkomst reële vooruitzichten heeft dat aan zijn basisbehoeften zal worden voldaan, met name toegang tot middelen om te overleven, water, voeding, kleding en onderdak, en dat hij reële mogelijkheden heeft om opnieuw te integreren in de samenleving en op de arbeidsmarkt en zonder discriminatie toegang zal hebben tot openbare diensten. Dit moet onderzocht worden op basis van de individuele situatie van de derdelander en mag niet uitsluitend gebaseerd zijn op de algemene situatie in het land van herkomst.

Verzoeker gaf reeds aan dat hij niet kon terugkeren naar Armenië daar hij Armenië in 1994 heeft verlaten en geen onderdak en werk zal hebben in Armenië. De Commissie raadt de lidstaten aan om in het individuele onderzoek met name rekening te houden met het bestaan van sociale en economische banden met het land van herkomst en met Oekraïne.

Bovendien zal omwille van de oorlog in Oekraïne, de schade aan de Russische economie het afhankelijke Armenië eveneens hard raken.

Het spreekt voor zich dat verzoekers leeftijd en het feit dat verzoeker Armenië sinds 1994 verlaten heeft een negatieve impact heeft op zijn kansen op de arbeidsmarkt. Verzoeker heeft geen reële vooruitzichten dat aan zijn basisbehoeften zal worden voldaan, met name toegang tot middelen om te overleven, water, voeding, kleding en onderdak, en dat hij reële mogelijkheden heeft om opnieuw te integreren in de samenleving en op de arbeidsmarkt en zonder discriminatie toegang zal hebben tot openbare diensten.

Verzoeker heeft gelet op het voorgaande weldegelijk aangetoond dat zijn terugkeer naar Armenië zodanige spanningen en aanpassingsmoeilijkheden met zich mee zou brengen waardoor hij niet in staat is in veilige en duurzame omstandigheden naar zijn land van oorsprong kan terugkeren.

Verwerende partij stelt in zijn nota met opmerkingen dat enkel kan worden vastgesteld dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op zeer gedegen wijze heeft onderzocht of de verzoekende partij al dan niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet in veilige en duurzame omstandigheden zou kunnen terugkeren naar het land van herkomst.

Men stelt verder dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel dient te onderzoeken of de gemachtigde van de Staatssecretaris in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van de marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is (zie o.m. R.v.St. 17 januari 2007, nr. 166.820).

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie haalt verder onterecht aan dat de bestreden beslissing allermindst kennelijk onredelijk vastgesteld heeft dat door verzoeker geen elementen naar voor werden gebracht waaruit blijkt dat hij niet in staat zou zijn om naar zijn land van oorsprong terug te keren.

Verzoeker heeft weldegelijk op individueel niveau een begin van bewijs geleverd dat hij niet in staat is om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar zijn land van of regio van oorsprong.

Verwerende partij is van mening dat zij geenszins rekening kan houden met het 'bewijs verblijf in Oekraïne sinds 1996' daar dit pas bij het verzoekschrift werd voorgelegd. Echter kan verwerende partij niet betwisten dat zij hier reeds kennis van had. Verzoeker heeft dit weldegelijk verklaard en heeft dit ook reeds proberen aan te tonen. Het spreekt bovendien voor zich dat een 62-jarige man die reeds meer dan 25 jaar geleden zijn land van oorsprong verlaten heeft en aldaar geen sociale banden heeft niet op duurzame wijzen kan terugkeren.

Daarnaast merkt verwerende partij op dat het feit dat verzoeker op 62-jarige leeftijd in Armenië geen kansen meer zal krijgen op de arbeidsmarkt, eveneens een element is dat niet werd aangevoerd in de aanvraag tot verblijf. Nochtans stelt verwerende partij in zijn nota met opmerkingen zelf dat verzoekende partij zich beperkt tot de bewering dat hij in het land van herkomst “geen werk” had en concludeert dat de verzoekende partij op heden geen kansen meer zou hebben op de arbeidsmarkt nergens aangehaald of geconcretiseerd werd. Verzoeker verklaarde weldegelijk dat hij niet naar Armenië kan terugkeren omdat hij er geen huis, geen werk heeft en er niemand meer heeft omwille van het feit dat hij reeds sinds 1996 in Oekraïne verblijft.

Er dient dan ook geoordeeld te worden dat de verwerende partij kennelijk onredelijk oordeelde dat de verzoekende partij geen enkel element aanbrengt waaruit blijkt dat een duurzame en veilige terugkeer naar Armenië niet mogelijk zou zijn.”

2.2. Verzoeker betwist in zijn middel het motief dat hij in staat zou zijn in om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar Armenië. Hij betoogt dat de terugkeer naar het land van herkomst echter duurzaam moet zijn, met andere woorden, dat hij in zijn basisbehoeften moet kunnen voorzien, zoals water, voeding, kleding en onderdak. Dat hij reële mogelijkheden moet hebben om zich te integreren in de samenleving en op de arbeidsmarkt zonder discriminatie toegang moet hebben tot de openbare diensten. Verzoeker betoogt dat hij Armenië in 1994 heeft verlaten en er geen onderdak of werk zal hebben. Dat hij ook economische schade omwille van de oorlog zal hebben. Dat het een negatieve impact op zijn kansen op de arbeidsmarkt zal hebben.

De bestreden beslissing motiveert specifiek met betrekking tot verzoekers mogelijkheden tot terugkeer in Armenië:

“Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen enkele verklaring gaf of bewijzen voorlegde waaruit blijkt dat u niet in veilige omstandigheden kan terugkeren naar Armenië. U verklaarde, zoals eerder vermeld, dat u 2017 terugkeerde voor een maand om er uw appartement te verkopen. Noch uit uw administratief dossier, noch uit de documenten die u tijdens het indienen van uw aanvraag voorlegde, kan aldus enig bewijs worden teruggevonden dat aantoonde dat u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van oorsprong.

U maakt bijgevolg niet aannemelijk niet in veilige omstandigheden te kunnen terugkeren naar Armenië.

Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u geen verklaringen gaf waarom u niet in duurzame omstandigheden zou kunnen terugkeren naar Armenië. We wijzen er op dat u op heden een volwassen man van 62 jaar bent die het overgrote deel van zijn leven in Armenië heeft doorgebracht en niet in Oekraïne. U beheerst de officiële landstaal, volgde er studies, huwde er, kreeg er twee kinderen, woonde en werkte er. U verklaarde dat u in 1996 reeds naar Oekraïne vertrok. We merken echter op dat uw Oekraïense permanente verblijfskaart werd afgeleverd op 20/09/2012 en u geen bewijzen voorlegde van legaal verblijf in Oekraïne tussen 1996 en 2012. Bovendien verklaarde u, zoals eerder vermeld, dat u in 2017 terugkeerde naar Armenië voor een maand om er uw appartement te verkopen. U verklaarde, zoals eerder vermeld, dat uw dochter is teruggekeerd naar Armenië. Bijgevolg kan enkel vastgesteld worden dat u nog steeds sociale, familiale en culturele banden heeft met uw land van oorsprong U bent een volwassen man die het overgrote deel van zijn leven doorbracht in het land van oorsprong en van wie er redelijkerwijze kan verwacht worden dat u er over een netwerk beschikt dat u in staat stelt om er in duurzame omstandigheden naar terug te keren. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen aangewend worden om u op duurzame wijze in Armenië te hervestigen.*

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u in het kader van deze aanvraag niet op het eerste zicht aannemelijk dat u niet in staat bent om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382”.

De bestreden beslissing bevat een concrete en geïndividualiseerde motivering waarom verzoeker wordt verondersteld op een veilige en duurzame wijze naar Armenië terug te kunnen keren. Zo wordt opgemerkt dat er geen bewijzen werden voorgelegd van legaal verblijf in Oekraïne tussen 1996 en 2012, dat hij in Armenië studeerde, woonde, gewerkt heeft, huwde en kinderen kreeg. Er wordt ook op gewezen dat verzoeker verklaarde dat hij in 2017 naar Armenië teruggekeerd is om er zijn appartement te verkopen.

Gelet op deze omstandigheden besluit de bestreden beslissing dat verzoeker in Armenië nog steeds over een netwerk beschikt dat hem in staat stelt om er op duurzame wijze terug te keren.

Verzoekers betoog haalt op zeer algemene wijze in dat hij, omwille van zijn lange verblijf in Oekraïne, zich niet duurzaam kan vestigen in Armenië. Hij beperkt zich daarmee tot algemene verklaringen, die niet van aard zijn de concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Ook waar hij aanvoert dat de oorlog in Oekraïne zijn kansen op terugkeer en integratie in Armenië zouden compromitteren, beperkt de verzoeker zich tot vage beweringen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is.

De aangevoerde schending van de overige rechtsregels wordt niet verder toegelicht.

Het middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT